

Metsän valo

Ritva Seppi

Metsän valo

Aika on aina.

Ritva Seppi

Metsän Valo

© Ritva Seppi 2013

Kansi ja kuvitus Ritva Seppi

Kustantaja: BOD – Books on Demand, Helsinki, Suomi

Valmistaja: BOD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN: 978-952-286-760-5

Mummolaan

Tuulikki istui autossa äitinsä kanssa matkalla mummolaan. Talvi oli kulunut omassa kodissa. Tuulikki oli palannut entiseen kouluunsa vähän muuttuneena ja kasvaneena. Osa entisistä ystävistä oli vieraantunut ja löytänyt uudet ystävät, mutta onneksi parhaan kaverin kanssa oli uudistettu nopeasti entinen ystävyys. Kaikkiaan talvi oli ollut mukava äidin kanssa, mutta mummola säilyi rakkaana Tuulikin mielessä.

Nyt he kuitenkin olivat jälleen menossa mummon luo. Äidillä oli pitkä kesäloma, ja koska Tuulikki ikävöi mummolaan, äiti päätti, että he viettäisivät koko kesän hänen luonaan.

Tuulikki muisteli edellisen vuoden seikkailujaan. Häntä jännitti nähdä tutut paikat uudelleen ja hän arvaili mielessään, näkisikö hän taas niitä menneitä juttuja, kauan sitten sattuneita tapahtumia. Hän muisti elävästi Metsän Kuninkaan, Ilmattaren, Kuuttaren, Ainaliinan, Pekan, Hedvigin ja monet muut. Kaikkein oudointa oli ollut nähdä oma mummonsa pikkutyttönä, Liisana! Ei hän ollut äidillekään kovin paljoa näistä asioista puhunut, ne tun-

tuivat jotenkin niin vaikeilta. Ymmärtäisikö äiti, vai hymähtäisikö vain, että onpas sinulla mielikuvitusta.

Mutta mummo uskoi ja ymmärsi! Tuulikkia helpotti myös mummon arvelu, että Tuulikin näyt olivat herkkyyttä. Hän oli sanonut, että tapahtumista voi jäädä paikkaan energijälki, jonka joku herkkä voi nähdä kuvina. Tuulikki oli pelännyt, että hän oli tulossa hulluksi, mutta hän olikin vain herkkä näkemään. Ei siinä mitään pahaa ole, oli mummo sanonut. Kaikki eivät vain näe. Se on lahja.

Tämä matka oli erilainen kuin viime kesänä, jolloin Tuulikin piti jäädä mummon hoiviin kokonaiseksi vuodeksi äidin lähdettyä kehitysaputöihin ulkomaille. Nyt matkalaiset eivät olleet niin hiljaa kuin viimeksi, vaan lauloivat äänekkäästi kaikki tutut laulut, jotka muistivat. Onnellisena Tuulikki kertoi kaikista paikoista, joita oli viime vuonna nähnyt, ja kumma kyllä, äiti tiesi ne kaikki. Niinpä he sitten yhdessä kertasivat koulun, naapurin talot, metsässä olevan ison kiven, lammen ja naapuritalot. Rupatellessa ja laulaessa matka joutui, ja ennen pitkää he kääntyivät tutulle pienelle metsätielle. Silloin Tuulikin mahaa alkoi jännittää, kun hän odotti mummolan keltaisen pienen talon ilmestyvän näkyviin.

– Nyt se näkyy! huudahti hän ja nousi ylöspäin istuimellaan. – Ja tuolla on mummokin! hän huomasi.

Pihalla Tuulikki juoksi tukka hulmuten mummon luo, ja mummo rutisti Tuulikkia pitkän tovin ja kaappasi sitten äidinkin syliinsä, kuten vuosi sitten, ja huudahti samoin sanoin:

– Siinähän minun molemmat tyttöni tulevat!

Tuulikki oli tullut perille.

Pallo

Tuulikki makasi hetekasängyllään ja katseli kattoa.
 – Pärekatto näyttää aika hienolta, hän ajatteli.
 Hän muisteli tulopäiväänsä, kun hän oli ensimmäiseksi kysynyt mummoltaan:

– Missä me nukutaan? Hän arveli, etteivät he kolmestaan mahtuisi mummon pieneen kamariin nukkumaan. Mummo hymyili salaperäisesti ja johdatti heidät aitan ovelle. Se oli viime kesänä ollut romuvarastona, mutta nyt Tuulikin silmät pyöristyivät hämmästyksestä, kun hän näki ihanan kesähuoneen.

– Mitä sinä mummo olet tehnyt! hän huudahti.

Mummo hymyili edelleen leveästi ja kertoi, että hän oli pessyt hirsiseinät ja lattiat juuriharjalla ja hankkinut kirppareilta ja sukulaisilta sängyt ja huonekalut. Sitten hän oli tuulettanut vuodevaatteet ja petannut petit. Viimeksi hän oli hakenut kukkakimpun maljakkoon pöydälle, ja niinpä heitä sitten odotti hieno kesähuone: Olkaa kuin kotonanne!

Nyt Tuulikki oli kuin kotonaan, katseli kattoa ja nautti olemalla tekemättä mitään. Hän oikein kiemurteli mielihyvää. Oli ihanaa olla mummolassa! Hän katseli punaista pöytää ja penkkiä, seinällä olevaa vaatetta, jossa hirvet

olivat lähteellä ja toista vaatetta, jossa ratsastajat ajoivat pyssyineen ja keihäineen kauriita takaa. Hän toivoi, että he eivät saisi kauriita kiinni. – Jospa nuo hevoset kompastuvat ja kauriit pääsevät pakoon, hän ajatteli.

Kauriista hänelle tuli mieleen viime kesä, jolloin hän näki kauriita Metsän Kuninkaan seurassa. Mitähän Metsän Kuninkaalle kuuluu? hän ajatteli. Huomaamattaan hän vääntäytyi sängystä lattialle ja lähti aitasta kohti metsää. Kuin unessa hän tervehti metsän reunassa seisovaa suurta kuusta:

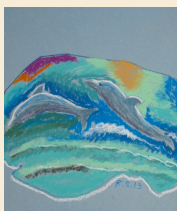
– Heipä hei, Metsän Kuningas, ja jatkoi matkaansa kohti lampea. Lammella ei ollut kauriita. Tuulikki katseli lammien pintaa, mihin heijastui pilven varjot ja korkeat männyt, kuin lammessa olisi ollut toinen, ylösalaisin oleva maailma. Hänestä tuntui, että lammelle pitäisi laulaa, kun kaikki muuttui.

Kullanvaalea valon pyörre ja puiden äkillinen humahdus sokaisi Tuulikin silmät ja korvat, ja kun kaikki selkeytyi, hän näki Ilmattaren. Ilmatar seiso i kiven vieressä maljaimaisen alueen keskellä kädessään pallo.

– Mutta tuollaista palloa ei ole olemassa, ajatteli Tuulikki. Pallo oli hohtava, loisti vaaleaa valoa ja nyt Tuulikki ymmärsi, että paikan väri tulikin pallostä. Se oli kuin elävä, sen pinta väreili ihania värejä, kultaa, sinistä, violettiä ja roosaa, ja kun Tuulikki tuijotti lumoutuneena palloa, nuo värit muotoutuivatkin kiinteämmiksi.

Hän näki pyörteilevän meren, jossa delfiinit uivat. Hän katsoi, kuinka joutsenet lensivät taivaalla jonossa ja tähdet tuikkivat ja liikkuvat kuin ajaen toisiaan takaa. Vihreällä nurmella juoksi oravia, kauriita ja valkeita hevosia.

Tuulikki saapuu kesälomallaan mummolaan. Kesän rauha kuitenkin rikkoutuu, kun vihan voimat murskaavat Ilmattarelta Elämän Pallon. Koko maailma joutuu pahojen voimien riepotehtavaksi. Pallon sirpaleet on löydettävä, jotta se saadaan koottua jälleen ehyeksi ja maailma palautettua ennalleen.

Tuulikki joutuu sirpaleiden Etsijäksi. Tehtävä tuntuu ylivoimaiselta ja pelottavalta, koska pahan voimat yrittävät estää palasten löytämisen. Tuulikki saa onneksi apua yllättävältä taholta, menneisyydestä.

Tuulikki seikkaili edellisen kerran kirjassa Metsän salaisuus. Metsän valo pohjautuu siihen, mutta on itsenäinen teos.

8-10 vuotiaille.

www.bod.fi